32. številka. Ljubljana, v torek 10. februvarja. XXIV. leto, 1891.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brèz pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Knez Liechtenstein.

Dogodki poslednjih mesecev spravili so na površje zopet moža modre krvi, o katerem smo že mislili, da je politični mrtvec. Ta mož je knez Alojzij Liechtenstein. Poslednja leta igral je jako veliko ulogo v avstrijskem parlamentarizmu. Bil je načelnik klubu onih nemških konservativcev, ki zaradi svojega čisto nemškega mišljenja neso mogli vstrpeti v Hohenwartovem klubu, v katerem sedi tudi nekaj Slovanov.

Sloveč je pa postal knez posebno po svojem šolskem predlogu, kateri je poslednja leta vznemirjal avstrijsko politično življenje, nazadnje pa nerešen potoval v arhiv zbornice poslancev. Ko je knez spoznal, da z njegovim predlogom ne bode nič, in videl, da Mladočehi, ki so mu zaradi liberalnega mišljenja bili skrajno zoperni, dobivajo vedno več upliva, se je odtegnil političnemu delovanju.

Tedaj se je občno sodilo, da ne bodemo več čuli njegovega glasu v zbornici poslancev. Konservativci so močno žalovali po njem, ker je v njem verska šola izgubila gorečega in uplivnega zagovornika. Slovani avstrijski pa nesmo imeli povoda tugovati za njim. Vedeli smo le predobro, da mož spada mej ono visokoplemenito družbo, katera prezira plebejce in se k večjemu ob času volitev toliko poniža, da govori z navadnim kmetom ali rokodelcem, kateri so le mari stanovske koristi. Verjeli mu nesmo niti, da s svojimi šolskimi predlogi resno misli, temveč smo le sodili, da je mož unet za versko šolo, ker vidi baš v cerkvi najboljšo oporo aristokracije. Tako visokorodni plemenitaš, pa zastopnik priprostega naroda, to se jako malo ujema. Za šolo je sploh takim ljudem malo mari, kajti najrajše bi videli sploh, da ostane narod neveden, ker potem bi se rajše dal voditi za nos. Za aristokracijo so itak bili zlati časi le tako dolgo, dokler se omika ni bila razširila tudi mej nižje sloje prebivalstva.

Njegov nov ustop v politično življenje nam je pa jasno pokazal, kako malo resno misli mož o parlamentu, in da sploh vse zmatra le za komedijo. Letos ne kandiduje na kmetih, temveč je nastopil kot protisemitski kandidat v Hernalsu na Dunaji. Njegovi volilci niso posebno prijatelji verske šole in posebno bi se ne mogli sprijazniti z okrajšanjem šolske dolžnosti. To je knez spoznal in je torej zasukal plašč po vetru. Zatajil je vse svoje dosedanje parlamentarno delovanje, slovesno se odpovedal vsaki zvezi s klerikalno stranko in izjavil, da mu ne pride več na misel, da bi stavil podoben šolski predlog, kakor ga je v minolem zasedanji. Povedal je tudi, da njemu ni bilo za stvar samo, temveč je le hotel razbremeniti kmete, katerim je nova šola hudo breme. Mi smo v listu svojem že naglašali, da so mnoge peticije za versko šolo veljale le ceneji želji in to je nam potrdil sedaj knez Liechtenstein sam, ker je versko šolo predlagal, kakor pravi, le zaradi razbremenjenja kmetov. Sedaj je pač jasno, koliko je važnosti pripisovati takim peticijam. Knez je nadalje rekel, da bi podoben šolski predlog, kakor ga je on stavil, tudi v novi zbornici gotovo čakal dolgo rešitve, ker bode državni zbor imel mnogo v a ž n e j š i h poslov. Ta izjava kneževa je pač kaj neprijetno dirnola njegove dosedanje politične zaveznike. Nemški konservativci baš versko šolo zmatrajo za najvažnejšo zadevo, ali sedaj pa njih nekdanji voditelj priznava, da ima državni zbor še mnogo važnejega dela. Da je tako premenil svoje mišljenje knez opravičuje s tem, da se je politični položaj spremenil. Tedaj ko je on stavil svoj predlog, je vse kazalo, da pride do federalističnega preustroja države. S tem visokorodni gospod priznava vse svoje veternjaštvo. Zagovarjal je česko državno pravo, svoj šolski predlog zavil v federalistično obliko le zategadel, ker je mislil, da se bode v tem zmislu preustrojila država, da bi ga pozneje hvalili kot dalnoglednega politika, prepričan pa ni bil, da je to prav. Kakor je poprej zagovarjal šestletno šolsko dolžnost, isto tako je sedaj za osemletno vsaj za mesta in industrijske kraje, da otroci ne pridejo prezgodaj v tovarne. To pa tudi gotovo ne zaradi tega, ker je preverjen, da je to umestno, temveč le zaradi tega, da bi se s tem svojim volilcem prikupil.

Nadalje se je izrekel za izjemne zakone proti židom, za občno volilno pravico. Poslednjo je na neki posebni način modificiral. Da bi delavci volili naravnost v državni zbor, to ne gre, ker bi se lahko potem pripetilo, da bi noben delavec ne prišel v zbor, kar vidimo na Francoskem, temvéč naj bi delavci volili delavske zbornice, katere bi pa volile nekaj poslancev za postavodajne zastope. Tudi je govoril o rešenji socijalnega vprašanja, katero bi se najprimerneje rešilo s tem, da slednjemu preskrbi dela. Mi se danes ne bodemo bavili natančneje s temi točkami kneževega novega programa, ker po njegovem dosedanjem postopanji smemo soditi, da mož tudi sedaj igra samo komedijo in vseh obljub svojih volilcem za resne ne smatra. Svoj program je prikrojil po željah volilcev, katere je imel pred sabo, ne pa po svojem notranjem prepričanji.

Pokazal je knez ves cinizem visokorodnih krogov, kateri prezirajo plebejsko prebivalstvo, ali vender si iščejo popularnosti, ker si tako mislijo, da si še najložje ohranijo nekaj časa svoj ugled, svojo veljavo in varujejo svoje interese. Kak utis so njegove besede napravile na volilce njegove, mi ne vemo, ali mi smo se pa iz vsega njegovega postopanja znova preverili, da visoki aristokratje ne morejo biti dobri zastopniki naroda, ker ne poznajo pravih narodnih potreb in nemajo pravega čuta za narod, od katerega jih loči njih visoki rod. Zato pa navadno volilci nemajo koristi, če si take visoke gospode izberó za poslance, naj imajo njih zastopniki še tako velik upliv v višjih krogih, ker tega upliva tudi za volilce svoje ne porabljajo. Svoj poklic kot narodni zastopniki pa tudi ne zmatrajo za dovolj resen, ker nemajo pravega spoštovanja do volilcev, katere zastopajo. Ni čuda, če se parlament po takih zastopnikih dosti ne opomore in ne pridobi pravega ugleda.

LISTEK.

O moderni drami.

Kdor neče verovati, da se človek razvija v svojih duševnih močeh, osobito pa, da se izpreminjajo človeški nazori od stoletja do stoletja: s tem se ne moremo prepirati. Vsakemu stoletju utisnil je človek s svojo civilizacijo in kulturo poseben znak. Klasičen Grk imel je brez dvojbe drugačne nazore sploh o človeku v društvenem življenji, nego jih ima recimo kak naobraženec katerega modernega naroda našega veka, naše dobe. Atenski meščan imel je gotovo druge pojme o božjem bitji, nego jih ima človek našega časa. O preminjanji kulture in civilizacije v raznih dobah ni torej nobene dvojbe. Od klasičnih narodov pa do nas modernih ljudij je dolga doba. Od drame klasičnih narodov pa do naše drame izpremenil se je svet do cela, izpremenil se je človek pod radikalnimi uplivi kulture raznih dob. Drugi nazori, drugo obzorje je danes v vedi in umetnosti. In mi pravimo koj zdaj, čudo bi bilo golemo, ako bi človeški duh preobrazil vsa polja znanosti in umetnosti, in da bi v dolgi dobi prav nič ne bil uplival na razvoj drame; recimo kratko, da bi načela o klasični drami ostala merodavna za ustroj današnje drame. Klasično grško društvo ni pač podobno modernemu našemu društvu. Stare ideje o svobodi in predstave o bistvu božanstva preubrazile so se, in s tem se je izgubilo širno polje dramatskih tvarin; izgubilo se je, a novo in večje polje se nam je otvorilo. To je resnica in mi moramo priznati, da je vsled tega tudi tehnika drame znatno predrugačila svoje zakone. Kritika pa je spoznala, da ni nič neizpremenljivega.

To smo hoteli poudariti; a da to storimo, imamo več tehtnih povodov. Prvič naša dnevna kritika prerada meri proizvode moderne dramatske književnosti z merilom, s katerim je soditi klasične drame. To se prečesto dogaja; in ker se to dogaja, mislimo, da bi taka kritika utegnila potiskati moderne drame; še celo več, utegnilo bi to ovirati krepko, mlado rast na dramatskem polji sploh. A da imamo povoda slutiti to; da imamo uzroka bati se, to nam je pokazala kritika, ki je svoje napačne nazore razodela povodom predstave drame: „Naš prijatelj Njeklúžev.“ Drugič pa nam je tem povodom jazno izraziti svoje misli o moderni drami, kateri v korist in prospeh da rečemo kojo. Naša studija je torej v tesni zvezi s kritiko rečene drame; in kar mislimo povedati o moderni drami, povedali bodemo le z ozirom na dramo: Naš prijatelj Njeklúžev.

Kdor v nas ocenjuje dramo, lehkoti si ta posel zelo. Vzame v roke straro pravilo, katero zahteva, „da se junak drame mora boriti za kako uzvišeno idejo, katera se vije kot rudeča nit skozi vse dejanje.“ Najde uprav to kritik, potem misli in trdi, da je drama sestavljena po starih konvencijonalnih tradicijah. Ne nahaja li tega, obsodi dramo. Tak posel ni baš težaven in taka preiskava je skoro gotova. Vender nam je koj omeniti, stališče to je krivo, ocena taka je brez podlage.

Vsaka drama mora imeti idejo; ne mora pa ta ideja biti taka, kakor si sploh kako idejo predstavljajo ljudje. Lahko je ideja o poštenosti življenja, ideja o ljubavi, pobratimstvu. Dovolj. Tudi ni potreba, da je nositeljica te ideje samo jedna jedina osoba. Lahko sta dve osobi. Tudi ni potrebno, da junak upliva s pozitivnimi sredstvi. Pesnik si lahko izbere samopašnika, nepoštenjaka, da na njem uči poštenost. To so pač pota, po katerih hodi dramatski pesnik, in ta pota moramo mu prepustiti svobodna. Fraza o „rudeči niti“ je samo fraza, s katero se nič ne dokaže in katere se ne poslužuje današnja kritika. Rečem li, da se kaka ideja vije kot rudeča nit skozi vse dejanje, nesem povedal ničesar, o čimer bi označil bistvo drame. Ako pa rečem, da drama nema rudeče niti, tudi nisem ničesar povedal. Vse drugo pa je, ako povprašamo po bistvu drame; vse drugo je, ako definujemo dramo kot tako, ako dokažemo, da je drama res dramatična. Potrebno je torej, da si razjasnimo, kaj je dramatično.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. februvarja.

Volilno gibanje.

Čehi na Dunaji hočejo tudi za državni zbor postaviti svoje kandidate. Zmagali ž njimi seveda ne bodo, ali s tem vender pokažejo, da Dunaj ni izključno nemško mesto, kakor liberalci radi zatrjujejo.

Škof v Kraljevem Gradci na Češkem izdal je povodom volitev pastirski list. V njem volilce opominja, da naj pred svetom vero izpoznajo. Poslanec, ki ne spoštuje vere, se močno pregreši, pa tudi volilci, ki volijo poslanca, o katerem je znano, da mu je vera stranska stvar. Voliti ne gre osebe, ki mnogo govori, temveč le moža, ki vsako stvar dobro preudari in postopa v zmislu cerkve. Ta pastirski list pa na volitve najbrž ne bode posebno uplival.

Čehi in politični položaj.

Ko je bil razpuščen državni zbor, smo bili takoj izjavili misel, da hoče vlada pogajanja o spravi s Prage prenesti v državni zbor na Dunaj. Sedaj tudi „Narodni Listy“ pritrjujejo naši misli in pozivljejo narod, da naj pošlje v državni zbor najodločnejše može, ki bodo spravo na Dunaji isto tako preprečili, kakor so jo v Pragi. Dunajska oficijozna glasila oporekajo temu, da bi vlada hotela v državnem zboru doganjati spravo in vidi se iz njih pisave, da nekaterim krogom ni prav, da so na Češkem pogodili tako hitro prave namene avstrijske politike.

Vlada in Poljaki.

Ne ve se, bode li vladi lahko dobiti večino v novem državnem zboru. Velike nade se stavijo na Poljake. Velik del poljske stranke morda pa ne bode hotel hoditi z vlado, kajti liberalna poljska glasila pišejo odločno proti temu, da bi Poljaki podpirali vlado, katera se bode opirala tudi na levičarje. Iz tega bi morda imeli sklepati, da poljski demokratje ne bodo hoteli hoditi z vlado. Ker bode v Galiciji najbrž precej demokratov voljenih, pripetiti bi se utegnilo, da bi bil Taaffe v zadregi z večino.

Srednje šole v Zadru.

Znano je, da so Zaderski Italijani bili odposlali deputacijo k cesarju na Dunaj, da se ohranijo italijanske srednje šole v Zadru. Deželni zbor je bil porabil ves svoj upliv, da se te šole pohrvaté, ker vanje zahajajo največ hrvatski učenci in ker italijanščina v Dalmaciji nema nobenega opravičenja. Ko so Italijani bili sklenili, da odpošljejo deputacijo na Dunaj, ni bilo še dosti upati, da bi dosegli namen svoj. S tega časa so se pa razmere na Dunaji predrugačile in deputacija je baje jako zadovoljna se povrnila z Dunaja, ker so jej obljubili, da se bodo na njene želje ozirali.

Vnanje države.

Srbija in Rusija.

Peterburški dopisnik „Norda“, ki je iskati v pisarni ruskega ministerstva unanjih zadev, je nezadovoljen z dogodki v Srbiji. Dočim je po vsej Evropi vse mirno, prihajajo v Srbiji na površje revolucijonarni elementi. Dopisnik misli, da se bode Srbija kmalu odrekla narodni politiki, kateri se ima za vse zahvaliti. Katere dogodke je dopisnik mislil, je malo težko pogoditi. Res so bile v Srbiji zadnji čas razmere mej vlado in radikalno stranko malo bolj napete, ali stvar se je hitro poravnala. O kacih revolucijonarnih elementih pa pač ni bilo sledu.

Bolgarsko vojno ministerstvo

je odredilo, da se v bolgarski vojski uvede namesto ruskega bolgarsko velenje. O tem se je že dalje govorilo, a stvar se je odlašala, ker menda dolgo neso mogli skovati potrebnih domačih izrazov. Dosedaj je bila v Bolgariji vojna terminologija le ruska in so jo upotrebljevali tudi bolgarski vojaški pisatelji.

Angleške razmere.

Vodja angleškega katoliškega plemstva vojvoda Norfolk v „Times“ hudo napada vlado, da se je izrekla proti temu, da bi tudi katoličan mogel biti irski podkralj ali pa irski lord-kancelar. Katoliki se za to neso poganjali, ali ko je Gladstone to sprožil, jih je pa kaj nemilo dirnolo, da se je vlada postavila tako odločno proti njim.

Brazilja in Zjedinjene države.

Nasprotniki brazilijske vlade dobili so nov povod za svoje napade. Trgovska pogodba, ki jo je sklenila brazilijska vlada z severno-ameriškimi zjedinjenimi državami, jim ne ugaja. Trdijo, da je neugodna za Brazilijo. Vsa opozicijska glasila zaradi tega vlado močno napadajo.

Dopisi.

Od Male Nedelje 7. februvarja. [Izv. dop.] Dne 1. februvarja t. l. imelo je naše „Leposlovno bralno društvo“ svoje občno zborovanje. Ob 3. uri popoludne zbralo se je za naše razmere prav obilno število društvenikov — bilo jih je 36 — v tukajšnjem šolskem poslopji, kjer se je vršilo poročilo načelnikovo, denarničarjevo in tajnikovo. Načelnik nas je v svojem nagovoru zagotavljal, da je naše društvo tudi v preteklem letu neumorno delovalo v zmislu svojih pravil. Namen mu je, vzbujati mej društveniki zanimanje za slovenske slovstvene proizvode ter jim pripomoči na ta način do višje izobrazbe. Iz poročila denarničarjevega posnamemo, da so se pokrili vsi izdatki. Primanjkljaj v znesku 10 gld. 70 kr. poravnali so gg. Božič, Cvahte in Lovro Slana.

Tajnik je omenil, da je bil lani občni zbor imenoval g. dr. Vošnjaka zaradi velikih zaslug na slovstvenem — posebno leposlovnem polji — častnim članom in da je društvo poslalo dotičnemu gospodu diplomo. Društvo si je bilo naročilo tele časopise:

„Slovenski Narod“, „Ljub. Zvon“, „Slov. svet“, „Mir“, „Kmetovalec“, „Slov. Gospodar“, „Vrtec“, dalje je bilo pristopilo tudi „Slov. Matici“ in družbi „sv. Mohora“.

Razun letnine posamičnih udov, dobili smo podpore tudi od zunaj. Mej zunanjimi podporniki nam je posebej imenovati naslednje gospode: g. dr. Vošnjak poslal je društvu v gotovini 5 gld. in posebej 15 izvodov svojega romana „Pobratimi“, in 10 izvodov igre „Svoji k svojim“. Dalje je poslal v začetku preteklega leto blg. g. dr. Filipič, odvetnik v Celju, 10 gld. in blg. gosp. Anton Špindler, c. kr. knjigovodja v Brežicah, 4 gld. in g. A. Plavec 5 gld. Vsem tem in tudi onim č. gospodom zunanjim podpirateljem, ki so nam bili poslali letni prispevek po 1 gld., izrekli so društveniki presrčno zahvalo s tem, da so se uzdignili s sedežev. V odbor so bili izvoljeni po listkih zopet gg. Božič, Cvahte, Koser, Lovro Slana in Hinko Štuhec.

Končavši zborovanje, podali smo se k g. Blažu Korošču, kjer se je vršil zabavni del. Že lani smo nameravali svečanostno se spominjati rojstvenega dne nepozabnega Antona Kremplja, bivšega župnika pri Mali Nedelji. Dne 29. jan. preteklega leta minulo je namreč 100 let, kar je bil rojen prerano umrli Krempelj, katerega narod nikdar ne bode pozabil. Kar se lani ni moglo izvršiti, izvršilo se je letos. Da bi častno izvršili svojo zadačo, postavili smo tale vzpored: 1. Pozdrav došlih gostov. 2. Slavnostni govor. 3. Deklamacija navdušujoče Krempeljnove pesmi „Cerkevnjak“ in 4. „Svoji k svojim“, prizor iz kmečkega življenja. Spisal dr. Jože Vošnjak

Udeležba bila je tako velika, da je dobra četrtina gostov morala stati. Društveni tajnik Cvahte nam je podal v kratkih besedah Krempljev životopis, naslikal nam njegovo trpljenje v dijaških letih, kazal na neumorno delovanje v moški dobi ter narisal glavne poteze njegovega značaja. Pokojni Krempelj je ledino oral na slovenskem književnem polji. Res je bil njegov jezik okoren in neopiljen — pa saj ni imel prilike učiti se „klasične slovenščine“. Godilo se mu je, kakor marsikomu drugemu — bil je samouk. Rojen na nemški meji, pohajajoč nemške učilnice, bil je Krempelj popolnoma nemški vzgojen, torej ni čudo, da je tako pisal. Vender je pisal z malimi izjemami svoja poetična in prozaična dela slovenski, akoprav si še imenitnejši slovenski narodnjaki v poznejšem času tega niso upali. To je tudi prvak naših pesnikov Prešern pripoznal, spustivši nad Kremplja naslednjega „Sršena“: „Nisi je v glavo dobil, — Si dobil le slovenščino v kremplje — Duh preonemčeni slab, voljni so kremplji bili.“

Pesem „Cerkevnjak“, katero je pronašal g. Ant. Božič st., bila je vsprejeta z burnimi pohvalnimi klici. Igra „Svoji k svojim“ se je tako dobro obnesla, da bi lehko mislil, kdor ni poznal naših domačih predstavljalcev, da ima izurjene igralce pred seboj. Občna želja je, da bi še večkrat kaj tacega videli.

Iz Loškega potoka, 5. februvarja. [Izv. dopis.] — Predpust z vsem svojim spremstvom norčij, burk, besed, zabavnih večerov in plesov bliža se svojemu koncu. —

Ker vam nikdar ne dojde dopis iz Loškega potoka, so vam ti dopisi iz naše doline pač bele vrane. Zato bodete mislili, da smo popolnoma zaspali ter se zarili v zimsko spanje liki polh. Pravo za pravo pa je res težavno kaj važnega poročati iz Potoške doline. Kaj naj vam pisarim, da se bode poročil pustni pondeljek neki tukajšnji delavec z bratovo ženo z najvišjim privoljenjem svetega očeta rimskega papeža Leva XIII.! — Naj vam mar poročam, kako marsikateri vsak pondeljek krvavo gleda, ker mu je toča zašla v žep!? — Vse take stvari so za predpust preresne ali preabotne!

Vse raji nego to, pa naj vam omenim, kako mislimo Potočanje zaključiti predpust. Načrt in vspored zadnjih dnij je ta le!

V nedeljo zabavni večer in maskarada v gostilni g. H. L., za katero se trudijo naše cenjene gospice in priprave ukrepajo z največjo požrtvovalnostjo.

A to še ni vse! V torek; 10. febr. videli bodo Potočanje čuden nestvor. Kaj takega še ne v Loškem potoku. „Corsowagen“! Voz v dve nadstropji, poln vencev in cvetlic, okrašen menda z vsemi svilenimi robci, kar jih dekleta v nedeljo k maši prineso. Ta voz, v katerega bode vpreženih 6 konj, predrčal bode se svojimi originali vso Potoško dolino. Čudom se bode vsakdo čudil, ko bode ta nestvor ugledal. —

Zdaj pa recite, da se ni naša ledena Sibirija navzlic preostremu mrazu, vendar le ogrela!? Kako se bode to vršilo in kak konec bodo imele te ceremonije, poročam vam v prihodnje. R. L.

Klavžarjev večer v Gorici.

(Konec.)

Da se vrnem k vsporedu: Gospica Olga Premrou igrala je na glasoviru „veliko brilantno fantazijo jugoslovanskih naperov“ tako umetniški in dovršeno, da je občinstvo kar očarala. Občinstvo se ji ni moglo dovolj zahvaliti, da si je zbrala tako točko in da jo je izpeljala tako izborno. Vsa čast obitelji Premrou-ovi, ki izgojuje svoje otroke tako odlično; Slovenci smemo biti ponosni na tako obitelj. —

Isto tako nam je v ponos obitelj Šantel. Požrtovalno delujoča in pri vsem tem zelo pohlevna ima v svoji sredi same umetnike. Gospod je pač strokovnjak, ki bi bil vsakej univerzi v ponos, gospa umetnica na slikarskem polji, ki sluje ne le po Gorici, ampak po vsej deželi, in gospici Avgusta in Jetica, da si še zelo mladi, pokazali sta pri zadnji veselici čitalnici, da jabelko ne pade daleč od jablane. Igrali sta na gosli in glasoviru „Air varié“ tako spretno, da ju je občinstvo občudovalo in se jima z burnim ploskom zahvalilo za njeni trud in izborno sviranje.

Predno sklenimo poročilo o vsporedu, ne smemo opustiti še sledeče opazke. Mnogo let opazovali smo društveno življenje od blizu in od daleč na Goriškem. Lepi uspehi tu in tam so nam bili v veliko veselje, a kar nam je pri vsem tem mnogokrat mračilo čelo, bilo je to, da smo pogrešali naraščaja. Kaj pomagajo uspehi, če ni mladine, katero bi ti naudušili, da bi delo nadaljevala? V zadnjem času obrnilo se je kar mahoma na bolje; na površji našega narodnega življenja pokazalo se je lepo število narodnih močij, ki so nam porok lepše bodočnosti. In kako izvrstna je ta mladina! Te ni treba še le prositi in nauduševati za narodno stvar, sama po sebi je že v prvih vrstah ter opravlja odkazane ji uloge z veseljem, radovoljno in s finim taktom. Hvala ji za to! —

Tako je deklamoval gospod jurist Vodopivec prolog, sestavljen od jako spretne moči ad hoc, z veseljem in tako naudušeno in krepko, da je žel mnogo in zaslužene pohvale za to.

Dokončavši to poročilo o vsporedu omeniti nam je še deklamacije „Povodnji mož“ po gospodu E. Klavžarji samemu. Ta je bilo tako dovršena, da se je izrazil gospod Ivan Hribar javno pri banketu o tej točki, da vé še le sedaj popolnoma ceniti ta Preširnov umotvor, — in to naj zadostuje.

Po dovršenem vsporedu spremenila se je dvorana takoj v plesalnico, kjer se je pričelo jako živahno plesati. Ples je bil sijajen, dvorana plesalcev in plesalk in gledalcev polna, da ni mogla biti bolj. — A mnogim v nevoljo napočila je kmalu dvanajsta ura in začel se je banket.

Kmalu po polunoči napovedan je bil počitek, mej katerim se je vršil v spodnjih prostorih Marzini-jeve gostilne banket. Oglasilo se je k temu do 120 oseb, a žal $^1/_3$ ni dobila mesta, ker so bili prostori premajhni. Umevno, da je bila dvorana do zadnjega kotiča natlačeno polna, a pri vsem tem vršil se je banket v jako lepem redu. Postrežba je bila izredno dobra, gostilničar zasluži za ta večer pohvale toli glede jedil kakor pijače. Umevno tudi, da ni mankalo napitnic pri banketu. Prvi napil je odborov predsednik slavljencu, zahvalivši se mu v imenu vsega zavednega naroda, osobito vseh rodoljubov ožje naše primorske domovine na njegovem dosedanjem požrtovalnem delovanji na dramatskem polji posebej in na narodnem v obče. Obrnil se je tudi do slavljenca s prošnjo, da bi on tudi zanaprej posvetil svoje spretne moči blaginji milega nam naroda.

Gosp. Klavžar zahvalil se je s toplimi besedami veseličnemu odboru, ki je priredil njemu na čast tako lepo veselico, in vsemu občinstvu, katero mu je z obilo udeležbo pokazalo svoje spoštovanje.

Mej napitnicami, ki so bile naudušeno vsprejete, vladalo je po dvorani veselje, na obrazu navzočih čital si vsakemu zadovoljnost. Mnogo k sijaju banketovemu pripomogli so vrli Sežanski slavci, ki so razveseljevali občinstvo z divnim petjem. Ad vocem Sežanski slavci omeniti nam je, da so ti nastopili že mej besedo na odru takoj po prvi igri. Ćveterospev, na kateri je Sežana pač lehko ponosna, zapel je najprej „Slabo sveča je brlela“ s takim uspehom, da ni občinstvo nehalo ploskati, dokler se niso pevci zopet pokazali na odru, ter zapeli še „Sinoči je pela kot slavček ljubó“. Petje to je občinstvo kar očaralo, burno ploskanje je bil dokaz temu. Sežana si je pri tej veselici pač krasno osvetila lice, ponosni smo Goričani na Kraško metropolo.

Po petji poprijel je gospod dež. poslanec Ivan Hribar iz Ljubljane besedo, ter v dovršenem govoru slikal zasluge slavljenčeve za narod slovenski, katere zna ceniti slov. svet tudi zunaj mej goriških. Odobraval je dalje, da je odbor posebno poudarjal Klavžarjeve zasluge na dramatskem polji, kjer je imenovani gospod res mojster, ter razlagal korist in upliv dramatike v obče na vsestranski napredek naroda. Končal je svojo napitnico slavljencu v imenu „Dramatskega društva v Ljubljani“.

Kmalu za njim govoril je g. prof. Vjekoslav Spinčič, odbornik istrskega dež. zbora. „Nemam posebnega pooblastila“, rekel je govornik, „a izvestno ne bode od nobene strani ugovora, ako pozdravljam in napijem g. slavljencu v imenu isterskih Slovanov.“ Tudi ta napitnica bila je z velikim naudušenjem vsprejeta.

Potem je napil urednik „Nove Soče“, gospod Gabršček, slavljencu s stališča odločno narodnega časnikarstva kot pisatelju in časnikarju, gospod Josip Hönig, trgovec iz Kanala, napil mu je v imenu ožjih sorojakov Kanalcev in Ročincev.

G. Klavžar napil je rodoljubnim damam, a potem še gostom, ki so od daleč in blizu prišli, da bi se veselice udeležili, ter mu s tem posebno čast skazali.

Ko je še g. Ivan Mercina napil slavljencu kot pevovodja igrovodji, končan je bil oficijalni del banketa, a mnogo gospodov in dam, ki se neso udeležili plesa, ostalo je še dolgo skupaj v spodnjih prostorih. V čitalnični dvorani je pa plesal mladi svet do belega dne. S tem pa se je končala veselica, ki se je uzorno vršila v vseh delih ter stalno zadovoljila vse, ki so bili navzočni. Gosp. E. Klavžar sme biti ponosen na veselici, isto tako pa tudi slovenska Gorica, ki je priredila tako lepo slavnost. —

Domače stvari.

— (Shod zaupnih mož,) sklican v nedeljo v Maribor, bil je mnogobrojno obiskan. Od rodoljubov, ki se shoda neso mogli udeležiti, došlo je okolu 50 pisem. Kandidati za državni zbor bili so jednoglasno postavljeni: Za kmetsko skupino celjsko g. Miha Vošnjak, za ptujsko gosp. kanonik dr. Lavoslav Gregorec, za mariborsko g. deželni poslanec Fran Robič. Program: vzajemno postopanje vseh slovenskih poslancev.

— (Za državni zbor) postavila sta se v nedeljo pri shodu političnega društva za Spodnji Štajer v Mariboru tudi za mestni skupini Celje in Maribor kandidata in sicer za skupino Celje gosp. dr. Sernec, za skupino Maribor pa dr. Dečko. Več v kratkem.

— (Volilni shodi na Koroškem.) Shod kat. političnega in gospodarskega društva pri Krajcarji v Tinjah se je na Svečnico prav dobro obnesel. Došlo je blizu sto slovenskih rodoljubov in volilcev iz Tinj, Šmihela, Šmarjete itd., ki so pazljivo poslušali iskrene govore raznih rodoljubov duhovnega in posvetnega stanu. Počastil je shod s svojo navzočnostjo tudi znani rodoljub gospod dr. Messner iz Velikovca. Vse je bilo naudušeno. — Istega dne je bil shod volilcev Podkrnosom za Žrelsko občino. Došlo je do sedemdeset volilcev, katerim so govorniki razlagali pomen volitev. Obžalovati je, da sosedni rodoljubi neso prišli na shod. da bi bili tudi katero povedali. Že ta shod je pokazal, da bi se dala Žrelska občina pridobiti, ako se dela ne ustrašimo.

— (Očitno norčevanje s slovenskimi imeni pri c. kr. poštni hranilnici na Dunaji.) Neki dijak, po krstnem imenu Metod, uložil je v neko poštno hranilnico na Dolenjskem nekaj denarja. — Svoje ime Metod zapisal je najjasnejše. In vender je bilo mogoče, da je našel na prejemnem potrdilu Dunajskem jedenkrat ime Artur. Na reklamacijo došlo je drugo potrdilo s pravilnim imenom. Na zopetno ulogo došlo je potrdilo z imenom: Metold, no, na opetovano ulogo pa ime: Mathes. To gotovo ni slučaj, ampak gotovo očitno, pa nikakor opravičljivo norčevanje s slovenskimi imeni.

— (Vse obiskovalce današnje „Sokolove“ maskarade) opozarjamo na inserat: Sanatorium itd. in na dotično polo v čitalnični kavarni.

— (Ljudski shod.) Z ozirom na Vašo včerajšnjo notico o „originalnem ljudskem shodu“ Vas prosim, da blagovoljno objavite, da „izbrani predsednik K. nisem bil jaz, kar bi se glede na omenjene stranke lahko sklepalo. Pri tem shodu niti prisoten nesem bil. Odklanjam pa za se, — in v kolikor to smem, — tudi za obrtniško stranko vso čast kake identifikacije z aranžerji omenjenega shoda Matija Kunc.

— (Rosé-Quartett.) Jutri zvečer ob polu 8. uri priredé gg. Rosé, Bachrich, Siebert in Hummer, najodličneji člani Dunajske dvorne opere, v starega strelišča dvorani koncert. Na programu so skladbe Beethovena, Čajkovskega in Schuberta.

— (Novi Tržaški župan in Slovenci.) Pri slavnostnem umeščenji spominjal se je novi župan Tržaški Dr. Pitteri na konci svojega govora tudi Slovencev okoličanov z nekaterimi besedami. Rekel je namreč: „kar se tiče prebivalcev okolice, ki je sestavljajoči del naše občine in s katerimi živimo v izvrstnih odnošajih, je naša dolžnost, da spoštujemo njih narodnost, kakor je njih dolžnost, da spoštujejo našo narodnost“. Videli bodemo kako se bode v praktičnem življenji kazalo in izvrševalo to spoštovanje narodnosti slovenskih okoličanov. Na vsak način pa so besede, na katerih izvrševanje se lahko sklicujejo Slovenci Tržaske okolice, če se bode segalo po njih vsih narodnih pravicah.

— (Maskarada „Celjskega Sokola“) na pustno nedeljo obnesla se je sijajno. Poleg mnogih krasnih mask iz Celja, kakor tudi iz Žalca, Laškega, Št. Pavla, Št. Jurja in dr., bilo je navzočega obilo odličnega občinstva. Posebno ugajala je maska, kot nabiralka za „Sokolsko“ zastavo, kateri se je posel dokaj dobro završil. Smelo trdimo, da je bila to najlepša predpustna zabava in da je odbor „Sokola“ s tem pravo pot ukrenil, pridobiti mej občinstvom še več simpatij.

— (Iz Opatije) 9. februvarja: Danes dopoludne došla semkaj cesaričinja udova Štefanija. Nadvojvoda Oton Fran Josip biva že več dnij tukaj. Nekaj dnij pometala je burja ceste in ulice, danes je ponehala in imamo prav lepo spomladansko vreme, kakeršno tudi Vam želimo.

— (Občni zbor mesarske zadruge Ljubljanske) vršil se bode v petek dne 13. t. m. v magistratni dvorani točno ob 4. uri popoludne.

— (Iz Št. Vida nad Ljubljano.) V nedeljo 8. t. m. napravila je Šentviška čitalnica zopet veselico. Vse točke vsporeda izvršile so se dosti srečno. Petje je vodil g. M. Tomec. Deklamacija je bila precej dobra. V veseli igri „Mutec“ videli smo stare znance na našem odru. V prvi vrsti mi je omeniti gospo Ledinsko in g. S. Jovana. Tudi g. Mostar in g. Gričan nista zaostajala. V gospodu Planinskem in gospodični Vrbski ima naš oder dobri igralni moči. V šaljivem prizoru „Trije nosovi“ odlikovali so se gg. Sim. Jovan, Gričan in Rozman

— (Matica Hrvatska) bode baje izdala bodoče leto prvo knjigo zbranih narodnih pesni v proslavo 50letnice „Matičine“. Kakor se čuje bode društvo sijajno proslavilo ta lepi dogodek našega jugoslovanskega kulturnega življenja.

— (Hrvatsko stenografsko društvo) v Zagrebu pričelo je svoje delovanje, ter bode stenografski tečaj počel v petek 13. t. m. Predavanja in pouk v stenografiji bodo vsak torek in petek zvečer. Društvo bode izdajalo tudi svoj časopis, po katerem se bodo lahko učili sami tudi vnanji člani.

— (Ljudska štetev na Koroškem) še ni znana iz vseh krajev, pa Slovenci bodemo slišali čudne številke, pravi zadnji „Mir“, kateremu povzamemo naslednje številke: V Pliberku so našteli samo 120 Slovencev, Nemcev pa 1020. Pri zadnji štetvi je bilo Slovencev še 170. Naj bi bili še teh 120 za Nemce zapisali, da bi vsaj mogli reči, da je Pliberk trdo nemšk, ali kaj? Tudi v Poračah se je število Slovencev znižalo, število Nemcev pa povišalo. Tako bode koroških Slovencev kmalu konec, vsaj na — papirji. V Žabnicah pa so našteli 806 Slovencev, 51 Nemcev in 2 Laha. V Borovljah so našteli 1055 ljudij, za 167 več, ko leta 1880.

— (Gorica) ima po ravnokar dovršenem ljudskem popisu 20.645 in z vojaštvom 21.719 prebivalcev. L. 1880 štela jih je 19.408 in z vojaštvom 20.998. V desetih letih je naraslo prebivalstvo Goriškega mesta takó neznatno, da skoro ni vredno omembe. — Po spolu bilo je pred desetimi leti 10.525 moških in 10.395 žensk. Po veri: 20.257 katolikov, 229 protestantov, 256 židov in 166 nezjedinjenih Grekov. Po narodnosti: 13.517 italijanov, 3.411 Slovencev, 2145 Nemcev, 9 Srbo-Hrvatov in 47 drugonarodnikov. — Rekli smo že, da letos niso našteli gotovo niti toliko Slovencev, kolikor so jih bili našli pred 10 leti, kakor da bi bila nastala kaka kuga med nami, ki bi samó Slovence davila. No, tako kugo poslal nam je slavni naš magistrat v podobi plačanih „komisarjev“, ki so pomorili mnogo tisoč slovenskih jezikov — na papirju. V obče je bilo tudi letošnje ljudsko štetje gorostasen švindel, kar se tiče občevalnega jezika, da je škoda za čas, papir, črnilo in denar, ki se je porabil. Jako na mestu bi bilo, ako bi se v prihodnjem državnem zboru dobila taka večina, ki bi sklenila, naj se prebivalstvo zopet šteje, a samo po — narodnosti. — Tako piše Goriška „Nova Soča“. Pristaviti nam je, da bode v sedanjih razmerah pač težko se izpolnila njena želja, kakor opravičena je tudi, ter da nas bode še za nekaj časa tlačila mora nemškega, oziroma italijanskega jezika. Naša dolžnost pa je, da se učimo iz tacih dogodljejev, ter skrbimo za pouk naroda in kolikor mogoče tudi za njegovo neodvisnost v materijalnem oziru.

— (Književno naznanilo). IV. Pedagogiški letnik je ravnokar izšel s sledečo vsebino. Fr. Gabršek — „Jezikovni pouk v ljudski šoli. I. Teoretični del“; J. Bezlaj — „Navod k početnemu risanju in oblikoslovju“; A. Žumer — „V šolski delarni II.; J. Bezlaj — „Iz risarske izložbe v Norimberku“; J. B. „Vpliv prirode in hrane na zdravje človeško“; J. L. „Pogled na pedagogiško polje l. 1889. in 1890.“; Fr. G. „Poročilo o prvi slovenski stalni učilski razstavi in poročilo o delovanji „Pedagogiškega društva“. — Vabilo. Knjiga obsega blizu 300 strani ter velja za neude 1 gld. 50 kr.; letnina za ude znaša 1 gl. — V Zalogi pedagogiškega društva se dobe še sledeče knjige: „II. in III. Pedagogiški letnik po 1 gld. 50 kr. — Občno vzgojeslovje za 80 kr. — Občno ukoslovje za 80 kr. — Izkustveno dušeslovje za 80 kr. — Jezikovni pouk v ljudski šoli I. Teoretični del za 80 kr. — Pouk o črtežih II. del za 30 kr. — Navod k početnemu risanju in oblikoslovju za 30 kr.“ Knjige naroče se pri društvu v Krškem ali pa v knjigarnah v Ljubljani.

— (Ruska biblioteka,) ki jo izdaje Milan pl. Marekovič v Zagrebu, dospela je do 6. zvezka. V bodočem 7. zvezku zvršila se bode Tolstojeva povest „Mladost“. Z 8. zvezkom pa bode izdajatelj pričel prijavljati delo velicega ruskega pisatelja Dostojevskega „Djaduški son“.

— (Nova dalmatinsko-bosenska železnica.) Kakor se poroča, je trasiranje nove železnice Špljet-Travnik-Janjici že dokončano in se bode ta nova proga začela graditi še tekom letošnjega leta.

— (Dve hijeni.) Pod tem naslovom piše Tržaška „Edinost“: V mestni bolnišnici umrla je neka ženska, katero se imeli v sredo popoludne odpeljati na pokopališče. Istega popoludne, predno so mrtveca uložili v voz, prišli sta k bolnišničnemu čuvaju dve ženski, hoteč siloma k mrliču, da ga nabijejo in mu oči izkljujejo ter si tako ohlade osobno jezo nad mrtvo. Čuvaj jih pa ni pustil notri in ker sta še vedno razsajali, odpeljala ja je straža v ječo. Kaj tako divjega se more res samo v Trstu pripetiti.

— (Pustni korso v Zagrebu.) Tudi letošnje leto priredi posebni odbor pustni korso v Zagrebu ter vabi na obilno udeležbo. Korso je danes pustni torek.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pliberk 9. februvarja. V Libeličah na skrajni meji naši osnovalni shod podružnice sv. Cirila in Metoda navzlic vsem nasprotnim naporom sijajen, udeležencev 200 iz kmetskega stanu. Libeliče bodo naše.

Peterburg 9. februvarja zvečer. Nadvojvoda Fran Ferdinand zajutrkoval danes v častniški kazini telesnega konjiškega polka. Polkovni poveljnik veliki knez Pavel Aleksandrovič napil je gostu, ki je potem napil carju in polku. Popoludne obiskal nadvojvoda telesni gardski polk car Pavel, v šoli vojaških otrok vsprejela nadvojvodo iz vojaških otrok sestavljena godba z avstrijsko himno. Naposled bil je alarm in polk bil je v 4 minutah na vežbališči zbran.

Peterburg 9. februvarja. Nadvojvoda Fran Ferdinand odpotuje dne 14. februvarja v Moskvo, potem pa v Budimpešto. „Gražđanin“ naglaša simpatični utis, ki ga je nadvojvoda napravil na ruskem dvoru.

Pariz 9. februvarja. Vlada dala je carjeviču za njegovega bivanja na vzhodu topnjačo „Vipere“ na razpolaganje, da bode na njej potoval po rekah.

Rim 9. februvarja zvečer. Novo ministerstvo priseglo kralju v roke. V soboto predstavilo se bode parlamentu.

Mokronog 10. februvarja. Naš kandidat gospod svetovalec Jakob Hren.

Mokronoški volilci.

London 10. februvarja: Vnanji urad lordmayorju zopet nazaj dal koncem lanskega leta v Peterburg odposlano, a ondu ne vsprejeto pismo s prošnjo na carja, da bi se naredbe proti židom razveljavile.

Razne vesti.

* (Visoka starost.) Te dni umrla je v Trebinji Marija Petrovič, mati znanega vodje v času okupacije ustanka in proti Turkom. Luke Petroviča. Stara je bila 117 let, ter je do poslednjega dne sama opravljala vsa domača dela.

* (Krvav dež.) Minulega leta meseca maja padal je v selu Missinada v Italiji štiri kilometre od Oppido Mamertino krvav dež. V obče se je krvav dež že večkrat pojavil, a dokazalo se je, da to ni bila kri, nego le rudeča barva, s katero se je dež pobarval. V poslednjem slučaji pa so kemiške in mikroskopične preiskave pokazale, da je istinita kri bila v tem dežji, ki je orosil prestor dve kilometrov. Učenjaki sodijo, da je bila tičja kri, ter si belijo glave, od kod je toliko tičje krvi prišlo v oblake, ter nastavljojo razne hipoteze.

* (Pogorela sirotnišnica.) V Moskvi pogorela je tamošnja sirotnišnica. Devet otrok je poginulo v plamenu.

* (Visoka starost.) Te dni umrl je v Peterburgu znani trgovec s kavo in čajem A. Bolotin. Rojen je bil v Moskvi l. 1784., torej ima 107 let. Bil je do najzadnjega časa še krepak navzlic svoji starosti. Bil je čudak. Neka sorodnica njegova bila je bolna, in nek zdravnik obljubil mu je, da jo bode ozdravil. Dogovorili so se za honorar, Bolotin pa se je še prostovoljno zavezal, da bode za čas zdravljenja dajal zastonj zdravniku kavo in čaj. Ko pa bolna sorodnica le ni ozdravela, rekel je Bolotin, da za plačani honorar mu ni žal, a da ga to strašno jezi, da je zdravnik toliko časa pil njegovo najboljo kavo in najbolji čaj.

* (Dve in pol leta na biciklu.) Dva Američana hočeta ves azijski kontinent prevoziti na biciklu. Pripeljala sta se preko Francoske in Italije po biciklu v Brindisi, od koder se odpeljeta po morji v Krf in na Grško, potem pa na velocipedu preko male Azije v Turkestan, v Indijo in v Kitaj. Iz Kitaja peljeta se v Japan, od tam pa po morji zopet domu. Pri povprečni dnevni vožnji 50 kilometrov nadejata se v dveh letih in pol dovršiti velikansko svoje podjetje. Živeža vzameta lehko saboj za več dni, oborožena pa sta vsak s puško repetirko.

* (Požar mej banketom.) V Cardifu dal je župan lord Bute velik banket, katerega se je vdeležilo 500 gostov. Po neki kitajski svetilki, ki se je vnela, nastal je požar, ker se je ogenj prijel dekoracij. Zastonj so se trudili gostje, da bi udušili ogenj, ki se je razširil tako hitro, da je kmalu bila vsa dvorana v plamenu. Več gostov se je opeklo pri gašenji.

Mnogoletna opazovanja. Pri slabem prebavljenji in pomankanji slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo kakor nobeno drugo sredstvo s svojim želodec krepčujočim ter kri čistečim uplivom. Cena škatljici 1 gld. Po poštnem povzetji razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (4-2)

Piccoli-jeva esenca za želodec
je želodec krepčujoče, razmehčujoče, zlato žilo (hemoroïde) in gliste odpravljajoče zdravilno sredstvo. Steklenica 10 kr. 2 (80-2)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

9. februvarja.

Pri **Maliči**: Kraus iz Prage. — Plawetz, Watzl iz Beljaka. — Franke iz Medvod. — Schömitz, Lackenbacher z Dunaja. — Plantan iz Radovljice. — Lavrič iz Trsta.

Pri **Slonu**: Pl. Amberg, Hellersberg, Eisenstätter, Crasser z Dunaja. — Pleteršnik iz Jesenic. — Gerec iz Pišeč. — Pl. Tonello iz Trsta. — Prevendar iz Zagreba. Chladek iz Jičina. — Zechner iz Brežic. — Pertile iz Singapora.

Pri **bavarskem dvoru**: Hoffer, Custina iz Milana. Plez, Pavluzzo iz Vidna.

Pri **južnem kolodvoru**: Schmidl z Dunaja. — Pirc, Morn, Supančič iz Trebenj.

Umrli so v Ljubljani:

7. februvarja: Henrik Hayne, zasobnega uradnika sin, 6 dni, Lončarska steza št. 3, za čeljustnim krčem.

9. februvarja: Ivan Andolšek, bogoslovec, 21 let, Kravja dolina št. 11, za gnojenjem črev.

V deželni bolnici:

5. februvarja: Marija Juvan, gostija, 87 let, za ostarelostjo. — Franca Ribič, hišina, 21 let, za mrzlico.

6. februvarja: Marija Jeglič, kajžarjeva žena, 42 let, za jetiko. — Ivan Maček, delavec, 48 let, za jetiko. — Marija Arloni, gostija, 57 let, za plučnim emphysemom.

7. februvarja: Marija Stirn, gostija, 47 let, sa jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
9. febr.	7. zjutraj.	746·6 mm.	—4·6° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	745·6 mm.	—1·6° C	sl. vzh.	obl.	0·00 mm.
	9. zvečer	746·2 mm.	—3·8° C	sl. vzh.	obl.	

Sredinja temperatura —3·3°, za 0·7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 9. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—		danes
Papirna renta	gld.	92·10	—	gld.	92·20
Srebrna renta	„	92·10	—	„	92·25
Zlata renta	„	109·15	—	„	109·35
5% marcna renta	„	102·35	—	„	102·25
Akcije narodne banke	„	985·—	—	„	987·—
Kreditne akcije	„	307·50	—	„	308·25
London	„	114·10	—	„	114·10
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	9·04½	—	„	9·05
C. kr. cekini	„	5·41	—	„	5·41
Nemške marke	„	56·07½	—	„	56·06
4% državne srečke iz l. 1854		250 gld.	131	gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864		100 „	181	„	25 „
Ogerska zlata renta 4%			104	„	85 „
Ogerska papirna renta 5%			100	„	95 „
Dunava reg. srečke 5%		100 gld.	121	„	— „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi			113	„	— „
Kreditne srečke		100 gld.	183	„	25 „
Rudolfove srečke		10 „	20	„	50 „
Akcije anglo-avstr. banke		120 „	165	„	50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.			218	„	— „

Jutri večer ob sedmih
bode se odprl
v steklenem salonu gostilnice
„Pri Zvezdi“
„Sanatorium mucorum“.
Kdor želi biti prisoten pri zdravljenji, zapiše naj nocoj svoje ime na pôlo, katera bode razpoložena v čitalnični kavarni.

Vsak slovenski gospodar, ki še ni naročen na ilustrovan gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtnar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katera mu dopošlje prvo številko brezplačno in iz katere more spreviděti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60—9)

Dva črkostavca
zanesljiva in dobra v svojem poslu, vsprejme
Dragotin Hribar v Celji. (97)

Vsprejme se vesten in marljiv
korektor
zmožen pravilnega slovenskega jezika.
Ponudbe, opremljane z dokazi zmožnosti, naj se blagovolijo pošiljati
do 20. februvarja t. l.
upravništvu „Slovenskega Naroda“.

Hiša
s pekarijo in z velikim vrtom
na Krškem se takoj v najem dá ali pa proda. — Vprašanja pod naslovom: J. T. poste restante na Krškem, Kranjsko. (96—1)

V svojo prodajalnico z mešanim blagom vsprejmem
učenca
kateri je sposoben za trgovino. Isti mora biti poštenih starišev, kateri je najmenj prvo šolo dovršil. — Ponudbe naj se blagovolijo poslati na upravništvu „Slovenskega Naroda“. (85—3)

V najem se odda
gostilna
na lepem kraji, zraven cerkve, s prostornim vrtom in kegljiščem v Šmartnem pri Litiji. — Posebno pripravno za vdovo, katera ima odraščeno hčer.
Natančneji pogoji se izvedó pri podpisanci.
Josip Jaklič
(77—3) posestnik.

Globoko užaljenega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš iskrenoljubljeni soprog, oče, brat, svak in strijc, veleblagorodni gospod

Toussaint Jelovšek vitez Fichtenau

c. kr. poštar in graščak

po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, danes 8. februvarja ob 5. uri zjutraj, v 35. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo preblazega ranjcega se bode v torek dne 10. februvarja ob polu 4. uri popoludne na tukajšnje pokopališče k večnemu počitku preneslo.

Svete maše za dušo preblazega ranjcega se bodo brale v mnogih cerkvah.

Dragi pokojnik bodi priporočen v prijazni spomin in molitev.

Novo Mesto, dne 8. februvarja 1891. (95—1)

Antonija Jelovšek pl. Fichtenau, soproga. — **Marija, Ana, Otilija, Pija,** hčere. — **Oton Jelovšek vitez Fichtenau,** brat. — **Santa Germ pl. Fichtenau,** sestra. — **Karol Germ,** graščak, svak. — **Santa** in **Adela Germ,** nečakinji. — **Robert Germ,** nečak.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli. Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.